

	แห่งละ	25	-	จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัด นราธิวาส จังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดสตูล จังหวัดตรัง
	แห่งละ	10	-	
3	อวนรัง แห่งละ	200	-	
4	ฝื่อกรัง แห่งละ	150	-	
5	จิบ แห่งละ	150	-	
6	ลิ แห่งละ	150	-	
7	สุก แห่งละ	150	-	
8	โพงพาง (ประจำที่) ช่องละ	20	-	
9	โพงพาง (หลักลอย) ช่องละ	40	-	
10	ร้านโจน แห่งละ	100	-	
11	รื้อไชมาน ช่องละ	50	-	
12	กั้นรื้อไชมาน ช่องละ	50	-	
13	ซ็อนปีก แห่งละ	25	-	
14	ยอปีก แห่งละ	25	-	
15	บาม แห่งละ	25	-	
16	ยอขันช่อ แห่งละ	20	-	
17	ซ็อนขันช่อ แห่งละ	20	-	
18	จันทา แห่งละ	1	-	
19	กร้า ตารางเมตรละ	1	-	
20 ²	บ่ล่อสัตว์น้ำ ตารางเมตรละ	-	15	
21	ที่เลี้ยงลอย ตารางเมตรละ	-	01	ทุกจังหวัดที่มีการเก็บเงินอากร เกี่ยวกับการทำการประมง

² บัญชี (ก) ลำดับ 20 แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2491) ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากร ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

(ข) อัตราเงินอากรอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิกัด				
ลำดับ	ชื่อเครื่องมือ	อัตราเงินอากร		ท้องที่
		บาท	สต.	
1	ยอขันช่อ ช้อนขันช่อ ช้อน สนั่นมีเครื่องยก ปากละ	15	-	
2	ถุงโพงพางซึ่งใช้ประกอบกับ โพงพาง รั้วโซมาน หรือกั้นชู้ รั้วโซมาน ถุงละ	10	-	
3	ถุงบาม ปากละ	10	-	
4	เรือผีหลอกหรือเรือกัตรา ลำ ละ	5	-	
5	แหยาวตั้งแต่ 4 เมตรขึ้นไป (ยังไม่ทาบเพลลา) ปากละ	8	-	
6	ช้อนต่าง ๆ ปากกว้างตั้งแต่ 3.5 เมตรขึ้นไป ปากละ	5	-	
7	เบ็ดร่ายยาวตั้งแต่ 40 เมตร ขึ้นไป สายละ	5	-	
	(ก) อวนลอย ขนาดช่องตา ตั้งแต่ 7 เซนติเมตรขึ้น ไป โดยดึงตาอวนให้เป็น เส้นตรงตามเส้นทแยง มุมแล้ววัดตามเส้นนั้น จากกึ่งกลางของเงื่อน หนึ่งไปยังกึ่งกลางของ อีกเงื่อนหนึ่ง ยาวเมตร ละ	-	25	
	(ข) อวนลอย ขนาดช่องตาดำ กว่า 7 เซนติเมตร โดยดึง ตาอวนให้เป็นเส้นตรง ตามเส้นทแยงมุมแล้ววัด			

8 ³	ตามเส้นนั้นจากกึ่งกลาง ของเงื่อนหนึ่งไปยัง กึ่งกลางของอีกเงื่อนหนึ่ง ยาวเมตรละ	-	50	ทุกจังหวัดที่มีการเก็บเงินอากร เกี่ยวกับการทำการประมง
----------------	---	---	----	--

³ บัญชี (ข) ลำดับ 8 แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2506) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พุทธศักราช 2490

9	(ค) ข่ายและอวนอื่น ๆ			
	(1) กว้างกว่า 1 เมตร ถึง 4 เมตร ยาวเมตรละ	-	25	
	(2) กว้างกว่า 4 เมตร ถึง 8 เมตร ยาวเมตรละ	-	50	
	(3) กว้างกว่า 8 เมตร ถึง 24 เมตร ยาวเมตรละ			
	(4) กว้างกว่า 24 เมตร ยาวเมตรละ	1	-	
	เฟือกหรือเครื่องกั้นยาวกว่า 2 เมตรขึ้นไป ยาวเมตรละ (เว้นแต่เฟือกหรือเครื่องกั้นที่ใช้ประกอบโป๊ะ โพงพาง รั้วไซมาน กั้นชูรั้วไซมาน ช้อนปีก ยกปีก	2	-	
		-	25	
				ทุกจังหวัดที่มีการเก็บเงินอากรเกี่ยวกับการทำการประมง

(ค) อัตราเงินอากรค่าใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมง			
ลำดับ	รายการ	อัตราเงินอากร	
		บาท	สต.
1	ใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมงโดยใช้เครื่องมือ <u>นอก</u> <u>พิกัด</u> ในที่อนุญาต	คนละ 5	-
2	ใบอนุญาตหาหอยแมลงภู และหอยกะพง	คนละ 5	-
3	ใบอนุญาตหาหอยเทียน และหอยมุกต์	คนละ 5	-

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ

กฎกระทรวง ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2491) ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากร ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490⁴

กฎกระทรวง ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2506) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พุทธศักราช 2490⁵

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากรการประมงได้ประกาศใช้มาเป็นเวลา 15 ปีแล้ว การเรียกเก็บเงินอากรแก่เครื่องมือการประมงบางชนิดยังไม่เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน เพราะในปัจจุบันนี้การประมงทะเลได้พัฒนาก้าวหน้าขึ้นเป็นอันมาก ชาวประมงได้นำเอาเครื่องมือประมงแบบใหม่ ๆ มาใช้ทำการประมงอีกหลายชนิด เช่น อวนลอยในล่อน เป็นต้น อวนแบบใหม่ ๆ เหล่านี้ ซึ่งเป็นเครื่องมือขนาดเล็ก แต่ต้องเสียเงินอากรค่าอาชญาบัตรในอัตราสูงเกินรายได้ของชาวประมง ซึ่งนับว่าไม่เป็นธรรมแก่ชาวประมงผู้ใช้อวนลอยในล่อน เมื่อเปรียบเทียบกับเครื่องมือขนาดใหญ่อื่น ๆ ซึ่งเสียเงินอากรน้อยกว่าอวนลอยในล่อนหลายเท่า แต่สามารถจับสัตว์น้ำได้มากกว่าอวนลอยในล่อนหลายสิบเท่า เพื่อส่งเสริมอาชีพชาวประมงผู้ใช้อวนลอยในล่อนให้สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงแก้ไขปรับปรุงอัตราเงินอากรการประมงเสียใหม่

⁴ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 65/ตอนที่ 61/หน้า 648/19 ตุลาคม 2491

⁵ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 80/ตอนที่ 15/หน้า 104/12 กุมภาพันธ์ 2506